

El piano | Catorze | Actualitzat el 08/05/2019 a les 14:10

Bizet, al Liceu

14 curiositats sobre el compositor i la seva òpera «Les pêcheurs de perles»



Georges Bizet (1838-1875) fotografiat per Étienne Carjata el 1875

El Gran Teatre del Liceu acull aquest maig les representacions de l'òpera
(<https://www.liceubarcelona.cat/ca/temporada-2018-2019/operas/la-gioconda>) *Les pêcheurs de*

perles (<https://www.liceubarcelona.cat/ca/temporada-2018-2019/opera/les-pecheurs-de-perles>) (*Els pescadors de perles*), de Georges Bizet. Descobrim 14 detalls de l'altra gran obra de l'autor de *Carmen*, que en aquesta ocasió viatja de l'antiga Ceilan a un *reality* televisiu del segle XXI, i sortegem una entrada doble per a la funció del dimarts 14 de maig a les 20:00. Per participar-hi només cal enviar un mail (amb el títol de l'obra) a participacatorze@gmail.com * abans del 10 de maig (la guanyadora ha estat Maria Elena Pàmies).

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=ALN1yaH0ZJQ>

1. L'escenografia del Liceu ha estat creada per una jove promesa en el camp de la direcció escènica, Lotte de Beer, que, fent l'exercici d'imaginar-se com seria l'òpera si hagués estat escrita avui, ha creat un *reality show* en què hi desfila tots els temes d'aquesta òpera: des de l'amor i el desamor, fins a l'amistat i la gelosia.

2. L'acció transcorre entre càmeres de televisió, i el poble de pescadors imaginat per Bizet ara és una illa remota en què els concursants fan vida sota l'atenta mirada dels telespectadors. En el centre de l'escenari trobem un plató televisiu. Darrere, en una pantalla gegant, es projecta allò que els espectadors veuen des de les seves cases. Aquesta pantalla, translúcida, ens mostra les reaccions de l'audiència a casa seva, ja que el cor de pescadors original es transforma en el cor dels televidents que comenten l'acció.

3. Nadir, Zurga i Léïla són els protagonistes del programa. De sobte, les seves passions deixen de ser íntimes per ser, per una banda, escrutades per un públic massiu i, per una altra, atïades pel personal de la televisió, que veu en el drama una oportunitat de fer més audiència i obtenir més ingressos per publicitat.

4. De Beer explota tots els tòpics del gènere televisiu, posant-los al servei del llibret de Cormon i Carré. Per exemple, la cèlebre ària *Je crois entendre encore* és cantada per Nadir en un confessional, a recer de la resta de concursants i mirant a càmera.

5. La directora d'escena recull el testimoni del cineasta Woody Allen, que a pel·lícula *Match Point* (2005) utilitza en moments clau l'ària de Nadir, interpretada per Enrico Caruso. A mig camí entre *Crim i càstig* i *Els pescadors de perles*, el film porta a l'actualitat els arguments de les dues obres, amb un triangle amorós protagonitzat per Jonathan Rhys Meyers i Matthew Goode, que competeixen per l'amor d'Scarlett Johansson. Així doncs, tant en un poble de pescadors, com en un barri benestant d'Anglaterra, com en un *reality show*, hi ha temes que no canvien gens.

6. Alexandre César Léopold (batejat com a Georges) Bizet va néixer el 25 d'octubre de 1838 i va morir, als 36 anys, la nit del 3 de juny del 1875, quan es va fer la representació número trenta de *Carmen* -que en vida, no va ser ben rebuda-. El seu pare, Adolphe Amand Bizet, havia estat perruquer i fabricant de perruques abans de ser professor de cant (tot i la seva falta d'estudis), i la seva mare, Aimée Léopoldine Joséphine Delsarte, va ser una cèlebre cantant de l'època. Georges de ben petit va aprendre música gràcies a la seva mare i va aconseguir entrar al conservatori de París un any abans de tenir-ne deu, que era l'edat mínima per estudiar-hi.

7. El 1863 el director del Théâtre Lyrique de París va fer l'encàrrec que permetria a Georges Bizet passar de ser un estudiant amb potencial a ser un compositor de ple dret.

8. Tenia 24 anys i va aprofitar bé l'ocasió. Per primer cop, el públic va poder gaudir de tres qualitats que serien marca de la casa: una gran habilitat per escriure per a veus líriques, un envejable sentit de l'orquestració i una innegable destresa i audàcia en l'harmonia.

9. *Les pêcheurs de perles* és el resultat d'aquest encàrrec, i Bizet la va escriure en un estiu.

10. Malgrat estrenar-se aquell mateix 30 de setembre (al Théâtre-Lyrique de París) amb un repartiment mediocre, va obtenir un èxit de públic raonable -no tant de la crítica- i es va programar 18 vegades aquella mateixa tardor. Després, però, no es va tornar a escenificar mai en

vida del compositor.

11. Entre els elogis rebuts s'hi compten els del compositor Berlioz que, una setmana després, al *Journal des débats* va dir: ?La partitura d'aquesta òpera ha obtingut un veritable èxit. Conté un nombre considerable de boniques melodies, expressives, plenes de foc i riques en colors?.

12. L'obra explica la relació entre dos amics, Nadir i Zurga, que es van jurar que l'amor per cap dona no trencaria mai la seva amistat.

13. La promesa de joventut trontolla quan es retroben amb Léïla, la jove que tots dos estimen en secret i que ara és una sacerdotessa que ha fet vot de castedat. En aquesta figura, el llibret de Cormon i Carré evidencia la inspiració en *La vestale* d'Spontini (1807) i la *Norma* de Bellini (1831).

14. Els moments claus de l'obra són quan, en el primer acte, els dos amics es retroben i recorden la noia que van estimar temps enrere; quan arriba Léïla i genera expectació al poble, i quan, després, Nadir, a soles, admet que segueix pensant en ella. En el segon acte, la sacerdotessa es mostra plena de joia en saber que Nadir és a prop, i en el tercer, Zurga es mostra desolat en haver de sentenciar el seu amic i la dona que estima.

L'ària de Nadir interpretada per Enrico Caruso a la pel·lícula *Match Point* de Woody Allen:
V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=Nx7ycFw8Dm8>

Les pêcheurs de perles (<https://www.liceubarcelona.cat/ca/temporada-2018-2019/opera/les-pecheurs-de-perles>), de Georges Bizet

Òpera en tres actes interpretada al Gran Teatre del Liceu (on es va estrenar el 29 d'octubre del 1887 i, des del 1964, no s'havia tornat a representar).

Direcció musical: Yves Abel.

Direcció d'escena: Lotte de Beer.

Funcions:

Dilluns 13, dimarts 14, dijous 16 i divendres 17, a les 20:00.

Diumenge 19, a les 17:00.

Dilluns 20, dimecres 22, dijous 23, divendres 24 i dissabte 25, a les 20:00.

Primer acte: 52 min.

Entreacte: 30 min.

Segon acte: 40 min.

Entreacte: 25 min.

Tercer acte: 40 min.

Quart acte: 37 min.

Durada total aproximada: 2 hores i 30 minuts.

(45 minuts abans de l'inici de totes les funcions, al Foyer té lloc una sessió informativa gratuïta amb la informació bàsica de l'òpera així com un resum argumental.)

Repartiment:

Leïla:

Per Ekaterina Bakanova el 13, 16, 19, 22 i 24 de maig.

Per Olga Kulchynska el 14, 17, 20, 23 i 25 de maig.

Nadir:

Per John Osborn el 13, 16, 19, 22 i 24 de maig.
Per Dmitry Korchak el 14, 17, 20, 23 i 25 de maig.

Zurga:

Per Michael Adams el 13, 16, 19, 22 i 24 de maig.
Per Borja Quiza el 14, 17, 20, 23 i 25 de maig.

Nourabad:

Per Fernando Radó el 13, 16, 17, 19, 20, 22, 23 i 25 de maig.
Per Federico De Michelis el 14 i 24 de maig.

Amb l'Orquestra Simfònica i el Cor del Gran Teatre del Liceu.

* Les dades que ens faciliten els participants seran incorporades a la base de dades de Catorze amb la finalitat d'enviar-los per correu electrònic el nostre butlletí setmanal.



Foto: A Bofill



Foto: A Bofill



Foto: A Bofill



Foto: Werner Kmetitsch



Foto: Werner Kmetitsch